

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 14, 2017

Nummer 14, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2016:962](#) 14-06-2016

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:1847](#) 25-04-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:1790](#) 24-04-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:1322](#) 19-04-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:1118](#) 28-03-2017

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:3843](#) 26-04-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:1769](#) 25-04-2017

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:2287](#) 25-04-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:2227](#) 19-04-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:3545](#) 19-04-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:2339](#) 19-04-2017

H&H Beheer/Deloitte

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:1882](#) 19-04-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:3124](#) 18-04-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:2496](#) 18-04-2017

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:2284](#) 18-04-2017

erfgenamen/Van den Bosch Transport B.V. c.s.

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:2201](#) 14-04-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:4241](#) 13-04-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:2414](#) 15-03-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:7598](#) 14-12-2016

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:1466](#) 18-04-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:1431](#) 13-04-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:1374](#) 31-03-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:1401](#) 31-03-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Rotterdam](#) 18-04-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Amsterdam](#) 20-04-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Rotterdam](#) 27-03-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 02-05-2017

Nizov v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Nizov v. Rusland

Schending van artikel 3 EVRM (Rusland) doordat niet tijdig adequate zorg is geboden aan een gevangene die een prothesebeen nodig had.

Nizov is in 2004 geïnjecteerd met een giftige drug, als gevolg waarvan zijn linkerbeen geamputeerd moest worden. Vier jaar later is vastgesteld dat hij een tweedegraads handicap heeft. Een medische raad heeft besloten dat hij een prothesebeen diende te krijgen. Ook is hem in 2009 tijdens een controle een stok voorgeschreven. In 2010 heeft Nizov complicaties gekregen in het rechterbeen. In november 2010 is Nizov door de politie gearresteerd voor drugsvervoer. Het prothesebeen is toen weggehaald door de politie en in plaats daarvan heeft hij krukken gekregen. Uiteindelijk moest hij worden geopereerd aan het rechterbeen, omdat hij daar te veel op leunde, doordat de prothese aan zijn linkerbeen ontbrak. In 2011 is Nizov gezien door een orthopedisch medische raad, die heeft vastgesteld dat Nizov een prothesebeen, krukken, een stok en enkele orthopedische hulpmiddelen nodig had. In de zomer van 2011 is een prothesebeen gemaakt voor Nizov, maar hij kon dit been niet gebruiken, omdat hij geen hulp kreeg bij het afstellen. In april 2012 is Nizov veroordeeld tot 5 jaar en 6 maanden gevangenisstraf. In november 2012 is Nizov nogmaals vanwege beenklachten in het ziekenhuis beland. In het medisch dossier staat vermeld dat Nizov in december 2012 een prothese zou hebben geweigerd. Pas in 2013 is Nizov naar het ziekenhuis gestuurd, zodat hij een prothesebeen kon krijgen. In mei 2013 is hij naar het ziekenhuis gebracht. In december 2013 heeft Nizov zijn prothesebeen gekregen en heeft hij de noodzakelijke prothese-orthopedische hulp gekregen.

In de procedure bij het EHRM stelt Nizov dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat hij geen adequate medische zorg heeft gekregen, gezien het feit dat hij zijn prothesebeen te laat heeft gekregen. Het EHRM overweegt dat hetgeen is vermeld in het medisch dossier omtrent het weigeren van een prothese niet door Nizov is ondertekend. Er bestaat volgens het EHRM geen logische verklaring waarom Nizov het prothesebeen zou hebben geweigerd. Bovendien heeft hij meerdere malen om een prothesebeen verzocht en heeft hij hierover ook al klachten ingediend. Er is Nizov slechts eenmaal een prothesebeen aangeboden en dat been kon hij niet gebruiken, omdat hij niet de juiste hulp kreeg bij het

afstellen. Het EHRM ziet geen rechtvaardiging voor het nalaten spoedig te reageren op de situatie van Nizov. Het EHRM ziet geen reden te onderzoeken of de afwezigheid van een prothesebeen heeft geresulteerd in de verslechtering van de gezondheid van Nizov, omdat het ontbreken van een dergelijk belangrijk hulpstuk voor een lange periode op zichzelf al een schending van artikel 3 EVRM oplevert. Het EHRM veroordeelt de staat van Rusland tot betaling van € 5.000 aan materiële schadevergoeding en € 15.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 02-05-2017

Zaaknummer: 66823/12

RECHTSPRAAK

Eiseres komt ten val op de trappen van het gemeentehuis te Bergen waar op dat moment bestratingswerkzaamheden plaatsvinden. Enkel toewijzing van vordering tot vergoeding van fysiotherapie en aanpassing in woning.

Eiseres komt ten val op de trappen van het gemeentehuis te Bergen waar op dat moment bestratingswerkzaamheden plaatsvinden. Eiseres vordert in dit geding vergoeding van de ziektekosten (fysiotherapiebehandelingen, medicatie en medische hulpmiddelen) en vergoeding van ergonomische aanpassingen in haar woning (complete vervanging keuken, badkamer en toilet). In een eerdere uitspraak is bepaald dat aan beide partijen in gelijke mate een verwijt kan worden gemaakt en eiseres op grond hiervan enige vergoeding van schade toekomt.

De rechtbank is van oordeel 'dat eiseres de noodzaak van deze aanpassingen op onvoldoende wijze heeft onderbouwd. Zo ontbreken medische verklaringen die de zienswijze van eiseres zouden kunnen ondersteunen. Daarbij komt dat eiseres offertes heeft overgelegd die niet zien op aanpassingen van de diverse ruimtes, maar complete vervanging van zowel keuken, toilet en badkamer. Niet valt in te zien waarom complete vervanging noodzakelijk is. Eiseres heeft daaromtrent niets althans volstrekt onvoldoende gesteld.'

De vordering tot vergoeding van fysiotherapiebehandelingen wordt wel toegewezen in de vorm van een voorschot tezamen met een vergoeding van € 500 voor de aanpassingen aan haar woning. De rest van de vorderingen zullen in een schadestaatprocedure vorm dienen te krijgen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 26-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:3843

Zaaknummer: 4641603 \ CV EXPL 15-12534

Rechters: J.W. Rijksen

Advocaten: J.W.J. Hopmans en M.B.G. Stevens

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor ontucht door een ggz-medewerker (ervaringsdeskundige) met twee vrouwen die door hem werden begeleid.

Beide slachtoffers vorderen schadevergoeding. Slachtoffer 1: toewijzing van € 280,50 voor materiële schade (kosten haptotherapie en opvragen medische informatie) en

€ 2.000 immateriële schade, alsmede € 33,79 aan reiskosten. Slachtoffer 2: toewijzing van € 1.000 aan immateriële schadevergoeding. Afwijzing van de gevorderde kosten voor verhuizing naar een toekomstige woning, nu deze in een te ver verwijderd verband tot het bewezenverklarde staan.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 25-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:2287

Zaaknummer: 01/860051-16

Rechters: M.M. Klinkenbijl, I.L.A. Boer en B. Poelert

Wetsartikelen: 249 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor brandstichting van de woning van ex-echtgenote. De ex-echtgenote en haar zoon vorderen schadevergoeding. Toewijzing aan de echtgenote: € 1.190 voor de vervanging van de schuttingdeur en € 600 voor immateriële schade. Toewijzing aan de zoon van € 525 voor immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 25-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:1769

Zaaknummer: 08/730468-16 (P)

Rechters: J.H.W.R. Orriëns-Schipper, B.T.C. Jordaans en M. van Bruggen

Advocaten: R.W. van Faassen

RECHTSPRAAK

Vordering tot schadevergoeding wegens studievertraging na zedendelict. Betwist causaal verband. Predispositie. Bewijslastverdeling.

Appellant is veroordeeld wegens het plegen van ontuchtige handelingen met geïntimideerde. De rechtbank heeft appellant veroordeeld tot betaling van € 18.761,40. Appellant betwist dat hij € 16.000 aan studievertraging van geïntimideerde moet betalen. Partijen kunnen het niet eens worden over de bewijslastverdeling. Volgens appellant moet geïntimideerde bewijzen dat de studievertraging in causaal verband staat met het seksueel misbruik. Het hof oordeelt dat appellant een risico op schade in het leven heeft geroepen. Nu dat risico zich heeft verwezenlijkt, moet de schade van geïntimideerde in beginsel als gevolg van het handelen van appellant aan hem worden toegerekend, tenzij appellant aannemelijk maakt dat de schade ook zonder het seksueel misbruik zou zijn ontstaan. Daaraan doet niet af dat bij geïntimideerde voor het incident een eventuele bijzondere lichamelijke of geestelijke kwetsbaarheid (predispositie) bestond. Dat is enkel anders indien sprake is van bijzondere omstandigheden. Appellant heeft deze niet genoeg aangetoond. De bewijslast ligt bij appellant.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 25-04-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:1847

Zaaknummer: 200.186.862_01

Rechters: M.A. Wabeke, J.W. van Rijkom en J.M.H. Evers

Advocaten: B.H. Vader en J.A.M. de Kerf

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Niet-ontvankelijkverklaring benadeelde partij in eerst in hoger beroep ingestelde vordering. Wel toewijzing schadevergoedingsmaatregel.

Veroordeling in hoger beroep voor poging tot doodslag. Het slachtoffer heeft zich pas in hoger beroep met een vordering benadeelde partij gevoegd, stellende dat hij in eerste aanleg geen kans had zich te voegen omdat het Openbaar Ministerie hem geen kennis had gegeven van de zitting bij de rechtbank. Het hof verwerpt dit verweer en verklaart benadeelde niet-ontvankelijk. Het hof overweegt daartoe dat de procesregels in het Wetboek van Strafvordering dwingend voorschrijven dat de benadeelde partij zich niet voor het eerst in hoger beroep kan voegen met een schadevordering, noch haar in eerste aanleg ingediende vordering kan vermeerderen (met verwijzing naar de parlementaire geschiedenis van deze voorschriften). Het hof vervolgt dat deze regels ook gelden indien, door een verzuim van het Openbaar Ministerie, de benadeelde partij geen kennisgeving is gestuurd van het strafproces in eerste aanleg en dat 'de ontvangsttheorie van art. 3:37 BW' dit niet anders maakt. Het hof merkt overigens op dat dit betoog van de gemachtigde feitelijke grondslag mist, nu uit het dossier blijkt dat wel degelijk kennisgevingen van verschillende zittingen zijn verzonden aan het door het slachtoffer zelf opgegeven correspondentieadres. Het hof ziet evenwel wel aanleiding om voor een deel van de gevorderde schadevergoeding (de immateriële schade) de schadevergoedingsmaatregel op te leggen en wel voor € 2.000. In dat verband overweegt het hof dat voor het opleggen daarvan niet is vereist dat het slachtoffer zich in het proces heeft gevoegd (wijzend op artikel 36f Sr).

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 24-04-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:1790

Zaaknummer: 20-003843-16

Rechters: J.C.A.M. Claassens, H.A.W. Vermeulen en B. Stapert

Advocaten: Spiertz

Wetsartikelen: 45 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Dropping hand door stomp op arm, verklaring voor recht aansprakelijkheid verweerder. Verzoek toegewezen door rechtbank nu verweer van verweerder dat letsel op andere wijze is ontstaan op geen enkele wijze is onderbouwd.

Verzoeker is door verweerder gestompt op zijn arm, waaraan verzoeker letsel heeft overgehouden. In het ziekenhuis wordt een beschadigde nervus radialis in linkerarm geconstateerd. De behandelingen in het ziekenhuis leiden niet tot het gewenste resultaat. De beschadiging heeft voor een *dropping hand* gezorgd. Verzoeker verzoekt om een verklaring voor recht dat verweerder aansprakelijk is voor de geleden en nog te lijden materiële en immateriële schade. Verweerder verweert zich door te stellen dat het letsel op andere wijze is ontstaan, maar onderbouwt dit op geen enkele wijze. De rechtbank wijst het verzoek toe.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 20-04-2017

Zaaknummer: C/13/620948 / HA RK 16-468

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Gewelddadige overval op een juwelier in Haarlem. Twee slachtoffers hebben zich als benadeelde partij gevoegd. Toewijzing aan slachtoffer 1: € 9,02 voor materiële schade en € 2.000 voor immateriële schade, in overweging nemende dat betrokkene kampt met slaapproblemen, begeleiding van een psycholoog heeft ingeroepen en haar oorspronkelijke taken als verkoopster heeft gestaakt en in de aftersales is gaan werken. Toewijzing aan slachtoffer 2: € 2.500 voor immateriële schade, in aanmerking nemende dat betrokkene een litteken aan het oor en nare, pijnlijke letsels aan kaak en gebit heeft overgehouden, slaapproblemen heeft en zich onder behandeling van een psycholoog heeft gesteld, en zich heeft laten overplaatsen naar een andere vestiging van de juweliersketen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-04-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:1322

Zaaknummer: 23-000072-16

Rechters: W.M.C. Tilleman, J.J.I. de Jong en R.A.F. Gerding

RECHTSPRAAK

Geschil tussen partijen die allen actief zijn in de Amersfoortse politiek. Onrechtmatig handelen door uitlatingen in de media? Vrijheid van meningsuiting tegenover recht op bescherming eer en goede naam.

Eiser is partijleider en oprichter van een politieke partij. De twee gedaagden waren beiden gemeenteraadsleden in Amersfoort. Zij hebben op enig moment uitlatingen in de media gedaan over het disfunctioneren van eiser en een vermeende opdringing aan een vrouw in een plaatselijk café. Eiser vordert van gedaagden smartengeld en materiële schadevergoeding. De vrijheid van meningsuiting en het recht op bescherming van eer en goede naam staan hier tegenover elkaar. De kantonrechter wijst de vorderingen af. Er kan niet worden vastgesteld dat gedaagden onrechtmatig hebben gehandeld door het verschaffen van informatie in de media, noch dat sprake is van onrechtmatige uitlatingen in de media.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 19-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:1882

Zaaknummer: 5338617

Rechters: M.E. Heinemann

Advocaten: A. Teune en M.N. Guntenaar

Wetsartikelen: 111 Rv en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Eigenaar en exploitant speelautomatenhallen. Vergunning wordt ingetrokken waarop Het Parool artikel publiceert en hem neerzet als 'stroman'. Eigenaar vordert € 5.000 aan immateriële schadevergoeding wegens onrechtmatige publicatie. Door rechtbank afgewezen.

Eiser is eigenaar en exploitant van twee speelautomatenhallen. Zijn vergunningen voor de speelautomatenhallen zijn door de burgemeester van Amsterdam ingetrokken bij Bibob-besluit. *Het Parool* publiceert vervolgens een artikel over het intrekken van de vergunningen en zet hem daarbij neer als 'stroman'. Eiser klaagt zich daarover bij de Raad voor de Journalistiek en wordt deels in het gelijk gesteld. Eiser vordert in deze procedure € 5.000 aan immateriële schadevergoeding wegens onrechtmatig handelen van *Het Parool* door publicatie van het artikel. De rechtbank wijst de vordering af.

Het toewijzen op de vordering zou neerkomen op een beperking van de uitingsvrijheid van *Het Parool* in de zin van artikel 10 EVRM. 'Zo'n beperking is alleen toegestaan, als ze is voorzien bij de wet en in een democratische samenleving noodzakelijk is ter bescherming van bijvoorbeeld de goede naam of rechten van anderen (artikel 10 lid 2 EVRM). Van een beperking die bij de wet is voorzien, is sprake, als de uitingen van *Het Parool* c.s. onrechtmatig zijn in de zin van artikel 6:162 BW.' De positie van de pers komt bijzondere betekenis toe en *Het Parool* heeft haar informatie via een betrouwbare bron verkregen. De belangenafweging valt uit in het voordeel van *Het Parool* en de vordering van eiser wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 19-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:2227

Zaaknummer: C/13/606444 / HA ZA 16-410

Rechters: W.F. Korthals Altes

Advocaten: M.Ch. Kaaks en C. Wildeman

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag en openlijke geweldpleging. Verdachte heeft het slachtoffer met een scherp, puntig voorwerp in de bovenarm gestoken, waarbij de bovenarmslagader werd doorgesneden. Het slachtoffer vordert vergoeding van materiële en immateriële schade. Toewijzing van reiskosten (€ 313,20), parkeerkosten (€ 225), ziekenhuisdaggeldvergoeding (€ 168) en beschadigde kleding (€ 250), alsmede de reeds verschenen schade wegens verlies aan arbeidsvermogen (€ 20.355). Ter zake de post 'toekomstschade gedurende 2 jaar verlies arbeidsvermogen' wordt benadeelde niet-ontvankelijk verklaard omdat deze post te ingewikkeld is om in het strafproces te behandelen. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat nog geen medische eindtoestand is bereikt en dat betrokkene enkele maanden na het voorval een eenmanszaak is gestart. Toewijzing van vergoeding voor immateriële schade: € 7.500.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 19-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:3545

Zaaknummer: 03/700491-15 en 03/700423-16

Rechters: E.H.A.F.M. Krol, J.J.M. Wassenberg en I.P. de Groot

Advocaten: M.F.E. Sprenkels

RECHTSPRAAK

H&H Beheer/Deloitte

Schadestaatprocedure. Vervolg op arrest Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2012:BX7491) inzake verkeerde advisering beleggen van geld verdiend door uittreding uit maatschap. Vordering immateriële schadevergoeding wegens negatieve invloed beroepsfout op sociale en zakelijke netwerk afgewezen; valt niet onder limitatieve opsomming artikel 6:106 BW.

Eiser was accountant en maat bij de maatschap waar hij in 1989 bij zijn uittreding een vergoeding heeft ontvangen. Gedaagde heeft hem vervolgens geadviseerd over het beleggen van deze som, maar nagelaten om hierbij de mogelijkheid van ruilarresten te adviseren. Uiteindelijk is vast komen te staan dat gedaagde een beroepsfout heeft begaan. De schadevergoeding die betaald moet worden, moet worden vastgesteld in de schadestaatprocedure.

Eiser vordert in deze procedure onder andere immateriële schadevergoeding stellende dat 'hij door de beroepsfout een zenuwslopende rechtsstrijd heeft moeten voeren die een negatieve invloed had op zijn sociale en zakelijke netwerk'. De vordering tot immateriële schadevergoeding wordt door de rechtbank afgewezen, omdat in onderhavige zaak geen van de limitatief opgesomde gevallen zoals neergelegd in artikel 6:106 BW zich voordoet.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 19-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:2339

Zaaknummer: C/13/585854 / HA ZA 15-407

Rechters: R.A. Dudok van Heel

Advocaten: E.H.W. van Nijntzen en J.F. Garvelink

RECHTSPRAAK

Werkgeversaansprakelijkheid; halter op hoofd in sportschool, verzoek deskundigenonderzoek toegewezen.

Verzoeker heeft tijdens het fitnessen in de sportschool van Nike, destijds tevens zijn werkgever, een halterstaaf op zijn achterhoofd en nek/rug gekregen. De aansprakelijkheidsverzekeraar van Nike, AIG, heeft slechts een deel van de schade vergoed. AIG heeft aangevoerd dat er onvoldoende causaal verband is tussen de gestelde klachten en het ongeval en heeft daarom geweigerd de volledige schade te vergoeden. Verzoeker stelt een expertise voor, maar verweerder wil daar niet aan meewerken. Volgens de rechter heeft de verzoeker het belang bij het verzoek voldoende onderbouwd en is het verzoek voldoende concreet en ter zake dienend. Er is geen sprake van strijd met de goede procesorde, dan wel misbruik van bevoegdheid of een ander zwaarwichtig belang. Het verzochte deskundigenonderzoek kan van belang zijn bij de vraag naar causaliteit. De rechtbank wijst het verzoek toe.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 18-04-2017

Zaaknummer: C/10/516996 / HA RK 16- 111 3

RECHTSPRAAK

erfgenamen/Van den Bosch Transport B.V. c.s.

Deelgeschil omtrent aansprakelijkheid ex artikel 7:658 lid 4 BW juncto 7:611 BW. Erfgenamen zijn niet ontvankelijk in hun verzoek. Niet duidelijk wat de relatie is tussen de erfgenamen en de heer X. Geen gelegenheid om benodigde bescheiden alsnog in het geding te brengen.

Feiten In februari 2016 is de heer X met een tankwagen van de weg geraakt, zeer ernstig gewond geraakt en op 8 juni 2016 is X, nadat hij enige tijd in coma heeft gelegen, overleden. X was als chauffeur in dienst van Sentosa, een in Roemenië gevestigde wegvervoerder waarmee Van den Bosch Transport B.V. (hierna: Van den Bosch) een charterovereenkomst heeft gesloten. Toen het verkeersongeval tijdens werktijd plaatsvond, werkte X ten gunste van Van den Bosch, via zijn Roemeense formele werkgever. De erfgenamen van X menen dat Van den Bosch op grond van artikel 7:658 lid 4 BW aansprakelijk is voor de schade die de erfgenamen lijden en nog zullen lijden. De erfgenamen van X verzoeken in dit kader onder meer een verklaring voor recht. *Oordeel Rechtsmacht* Nu niet in geschil is dat de erfgenamen van X een rechtstreekse vordering jegens Van den Bosch kunnen instellen en Van den Bosch is gevestigd in een EEX-staat, heeft de Nederlandse rechter op grond van het bepaalde in artikel 21 lid 1 van de Herschikte EEX-Verordening rechtsmacht. *Ontvankelijkheid erfgenamen* De kantonrechter constateert dat in het geheel niet duidelijk is wat de relatie is tussen de erfgenamen en de heer X. Een van de erfgenamen zou de echtgenote van X zijn, maar dat blijkt nergens uit. Blijkens zijn uitlatingen ter zitting heeft de gemachtigde zich daar niet van vergewist. Aan de erfgenamen zou gelegenheid geboden kunnen worden de benodigde bescheiden alsnog in het geding te brengen. De kantonrechter zal die gelegenheid niet geven en de erfgenamen niet-ontvankelijk verklaren, ten eerste omdat de gemachtigde van de erfgenamen daartoe ruim de gelegenheid heeft gehad en deze onbenut voorbij heeft laten gaan. Hij was immers al geruime tijd bekend met het verweer op dit punt. Op de tweede plaats omdat de kantonrechter dit niet zinvol acht omdat het verzoek hoe dan ook afgewezen zou worden, gelet op de overwegingen die de rechtbank vervolgens ten overvloede geeft. *Geen aansprakelijkheid* Het betreft hier een principiële en maatschappelijk relevante kwestie, die kort gezegd ziet op de vraag in hoeverre Van den Bosch verantwoordelijk is voor de

buitenlandse chauffeur die zij via een buitenlandse onderneming heeft ingezet in het kader van haar bedrijfsuitoefening. Het is evenwel niet mogelijk daarover in dit deelgeschil inhoudelijk te beslissen. Er is wel gesteld dat X voor zorg en veiligheid (mede) afhankelijk was van Van den Bosch, maar dat is volstrekt onvoldoende onderbouwd. Noch in het verzoekschrift, noch naar aanleiding van het gemotiveerde verweer van Van den Bosch is relevante informatie gegeven over de feitelijke gang van zaken en verhoudingen. Zodoende kan aansprakelijkheid op grond van artikel 7:658 lid 4 BW niet worden vastgesteld. Dientengevolge is een beroep op artikel 7:611 BW (vanwege het niet afsluiten van een deugdelijke verzekering) evenmin mogelijk. Verder is door de erfgenamen niets aangevoerd op basis waarvan geoordeeld zou kunnen worden dat sprake is van een onrechtmatige daad tijdens Van den Bosch jegens X. Bij gebreke van relevante feiten is er voor bewijslevering geen plaats. *Conclusie* De erfgenamen van X zijn niet ontvankelijk in hun verzoek.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 18-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:2284

Zaaknummer: 5289598

Rechters: O.R.M. van Dam

Advocaten: J.J. van der Molen en O. Surquin

Wetsartikelen: 7:611 BW en 7:658 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag, bestaande uit een messteek in de borststreek van een 13-jarig meisje. Vordering immateriële schadevergoeding deels toegewezen.

Het slachtoffer vordert vergoeding voor beschadigde kleding (€ 154,95), ziekenhuisdaggeld (€ 112) en bereddingskosten (€ 500) in verband met de tijd die de moeder van het slachtoffer in haar bedrijf vrij heeft moeten maken. De vordering voor immateriële schade bedroeg eerst € 5.000, maar werd ter zitting verhoogd naar € 10.000. De rechtbank wijst de materiële schadeposten toe, met vermelding dat – anders dan door de verdediging werd bepleit – geen afschrijving op de kleding wordt toegepast nu de winterjas slechts een maand oud was. De rechtbank overweegt verder dat de schade aan het bedrijf van de moeder niet rechtstreeks uit het bewezenverklaarde voortvloeit, maar dat ook los daarvan een bedrag van € 500 voor bereddingskosten billijk is.

De rechtbank bepaalt de immateriële schade op € 5.000, overwegende: ‘De rechtbank kan zich voorstellen dat bij het slachtoffer en zijn ouders het gevoel leeft dat het aangedane leed het bedrag van € 5.000,00 ver overschrijdt. Leed is immers niet in bedragen uit te drukken. In Nederland worden echter geen exorbitant hoge bedragen aan immateriële schadevergoeding toegewezen zoals dat wel eens in andere landen het geval is.’ Voor het overige kan de vordering aan de burgerlijke rechter worden voorgelegd.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 18-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:3124

Zaaknummer: 15/800409-16

Rechters: H.E.C. de Wit, J. van Beek en J.O.Y. Elagab

Advocaten: I.E. Leenhouders

RECHTSPRAAK

Afwijzing aanvraag bijzondere bijstand voor operatiekosten vanwege een voorliggende voorziening die passend en toereikend is. Geen zeer dringende redenen in de zin van artikel 16 PW.

Appellant heeft als gevolg van een auto-ongeluk in 2013 traumatisch letsel opgelopen waarna hij op 28 oktober 2015 een aanvraag heeft ingediend om bijzondere bijstand ingevolge de Participatiewet (PW) voor operatiekosten.

Het college heeft advies gevraagd aan SCIO Consult. In het rapport van 7 december 2015 heeft de medisch adviseur/arts van SCIO Consult op basis van het uitgevoerde onderzoek geadviseerd dat er geen medische indicatie is voor het verlenen van bijzondere bijstand voor operatiekosten. Het college heeft de aanvraag afgewezen. Er is sprake is van een voorliggende voorziening die passend en toereikend is. Als de ziektekostenverzekering de kosten niet vergoedt zijn deze niet aan te merken als noodzakelijk.

De rechtbank heeft het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard. In hoger beroep is uitsluitend in geschil of sprake is van zeer dringende redenen als bedoeld in artikel 16 lid 1 PW.

Blijkens de memorie van toelichting op artikel 16 Wet Werk en bijstand, dat gelijklopend is aan artikel 16 PW, dient in een dergelijk geval vast te staan dat sprake is van een acute noodsituatie en dat de behoeftige omstandigheden waarin de belanghebbende verkeert op geen enkele andere wijze zijn te verhelpen, zodat het verlenen van bijstand volstrekt onvermijdelijk is. Volgens vaste rechtspraak, zie bijvoorbeeld de uitspraak van 1 december 2009, ECLI:NL:CRVB:2009:BK6576, is sprake van een acute noodsituatie indien een situatie van levensbedreigende aard is of blijvend ernstig letsel of invaliditeit tot gevolg kan hebben. Ernstig letsel kan zowel psychisch als lichamelijk letsel omvatten.

Appellant heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat sprake is van een acute noodsituatie in bovenvermelde zin. De aangevallen uitspraak wordt bevestigd.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 18-04-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:1466

Zaaknummer: 16/6120 PW

Rechters: J.T.H. Zimmerman

Advocaten: M.H.H. Ligtenberg en B.B. van Meersbergen

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het tezamen en in vereniging met anderen mishandelen van twee slachtoffers tijdens een avondje uit. Beide slachtoffers vorderen schadevergoeding. Slachtoffer 1: toewijzing van € 775 voor immateriële schade en € 368,48 voor materiële schade. Afwijzing van de schade ter zake de verloren iPhone en van de gedeelde inkomsten, nu het slachtoffer ter zake een vordering op de werkgever heeft. Slachtoffer 2: toewijzing van € 500 voor immateriële schade en € 409,95 voor materiële schade. Afwijzing van de schade ter zake de schoenen en het horloge, alsmede van de gedeelde inkomsten, nu ook slachtoffer 2 ter zake een vordering op zijn werkgever heeft.

Voor veroordeling medeverdachte zie ECLI:NL:RBAMS:2017:2496.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 18-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:2496

Zaaknummer: 13/659185-14

Rechters: A.C. Enkelaar, M. van Mourik en G.D. Kleijne

Advocaten: J.M.J.H. Coumans

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van twee medeverdachten (ECLI:NL:RBOBR:2017:2201 en ECLI:NL:RBOBR:2017:2193) voor openlijke geweldpleging in vereniging en vernieling (vechtpartij tussen twee groepen personen). Hoofdelijke veroordeling inzake vordering benadeelde partij: € 173,94 aan materiële schade en € 250 aan immateriële schade. Het verweer dat benadeelde niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat de vordering niet door de benadeelde zelf is ondertekend en niet is gebleken van een machtiging om de vordering door een gemachtigde te laten indienen, is verworpen, omdat de benadeelde partij ter zitting mondeling heeft bevestigd dat zij de ingestuurde vordering wenst in te dienen en te handhaven.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 14-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:2201

Zaaknummer: 01/845844-15

Rechters: R.J. Bokhorst, M.A. Waals en M.M. Klinkenbijl

RECHTSPRAAK

Weigering om terug te komen van een genomen besluit. Geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

Appellant heeft zich op 27 april 2010 ziek gemeld bij zijn werkgever wegens de gevolgen van een hem overkomen ongeval. Bij overeenkomst van 25 mei 2010 hebben appellant en zijn werkgever met wederzijds goedvinden de arbeidsovereenkomst tussen hen per 1 oktober 2010 beëindigd. De werkgever heeft op 24 oktober 2010 ziekteaangifte van appellant gedaan bij het UWV.

Het UWV heeft in 2010 geweigerd ziekgeld te betalen, omdat appellant zonder beëindigingsovereenkomst recht op loondoorbetaling zou hebben gehad.

Op 26 november 2014 heeft appellant het UWV verzocht terug te komen van het besluit van 2010, omdat hij meent over de periode van 1 oktober 2010 tot en met 31 mei 2011 recht te hebben op een ZW-uitkering. In het kader van de beoordeling van zijn aanspraak op een WIA-uitkering is de eerste arbeidsongeschiktheidsdag namelijk vastgesteld op 27 april 2010 in plaats van 1 juni 2011.

In hoger beroep heeft appellant aangevoerd dat zijn gezondheidstoestand destijds zodanig was dat hij geen bezwaar tegen het besluit van 12 november 2010 heeft kunnen instellen. Deze stelling had appellant eerder kunnen en moeten aanvoeren. De enkele reden dat appellant dat om hem moverende redenen heeft nagelaten, betekent niet dat er nu sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

Ook het in het kader van de Wet WIA genomen besluit van 21 augustus 2014 is niet aan te merken als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb. Het feit dat de ziekmelding van appellant per 27 april 2010 niet heeft geleid tot uitbetaling van ziekgeld wegens het opleggen van een maatregel, doet niets af aan de omstandigheid dat als de ongeschiktheid tot werken voortduurt, in beginsel na 104 weken de wachttijd van de Wet WIA is vervuld. Appellant had, ook als hem geen WW-uitkering en ziekgeld zou zijn toegekend, een aanvraag om een WIA-uitkering per 24 april 2012 kunnen indienen.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 13-04-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:1431

Zaaknummer: 16/3969 ZW

Rechters: M.C. Bruning

Advocaten: M.J. van Steenwijk

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Woninginbraak door twee broers. Toewijzing schadevergoeding aan bewoner van € 942,87 voor materiële schadeposten (weggenomen goederen) en € 282 voor immateriële schade. De rechtbank overweegt in dat verband dat is komen vast te staan dat het slachtoffer en zijn gezin emotionele schade hebben geleden als gevolg van de inbraak.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 13-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:4241

Zaaknummer: 09/818375-16

Rechters: E.M.M. Engbers, M.F. Baaij en M. van Loenhoud

Advocaten: R. Haze en M.E. Pennings

Wetsartikelen: 311 Sr

RECHTSPRAAK

Herbeoordeling vastgestelde arbeidsongeschiktheid van minder dan 35% voldoende zorgvuldig medisch en arbeidskundig onderbouwd. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Appellante is op 6 juni 2011 met lichamelijke klachten na een ongeval uitgevallen voor haar werkzaamheden als klassenassistente.

In het kader van een herbeoordeling is appellante op 12 november 2013 onderzocht door een verzekeringsarts van het UWV. Vervolgens heeft de arbeidsdeskundige, na functieselectie, in een rapport van 18 december 2013 geconcludeerd dat het verlies aan verdien capaciteit 6% bedraagt.

Appellante zal de loongerelateerde WGA-uitkering tot en met 2 januari 2016 ontvangen. Het bezwaar van appellante tegen het besluit van 15 januari 2014 is bij beslissing op bezwaar van 9 juli 2014 (bestreden besluit) ongegrond verklaard.

Appellante heeft in hoger beroep herhaald dat haar medische klachten zijn onderschat door het UWV. De Raad oordeelt dat de rechtbank met juistheid de medische grondslag van het bestreden besluit heeft onderschreven. De verzekeringsartsen van het UWV hebben appellante onderzocht en de informatie van de behandelend sector kenbaar in hun beoordeling meegewogen. Er is voldoende medische en arbeidskundige grondslag. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 31-03-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:1374

Zaaknummer: 15/4497 WIA

Rechters: J.P.M. Zeijen

Advocaten: K.T.F. Chocolaad en M.K. Dekker

RECHTSPRAAK

Weigering WIA-uitkering omdat appellant minder dan 35% arbeidsongeschikt is, beroep onvoldoende onderbouwd met medische stukken.

Appellant is laatstelijk werkzaam geweest als pijpfitter. Hij heeft zich op 6 augustus 2012 voor deze werkzaamheden ziek gemeld vanwege rug- en nekklachten als gevolg van een auto-ongeval op 2 augustus 2012. Appellant heeft daarnaast psychische klachten gekregen.

Bij besluit van 25 juni 2014 heeft het UWV vastgesteld dat appellant geen recht heeft op een WIA-uitkering omdat hij minder dan 35% arbeidsongeschikt is.

De rechtbank heeft het beroep van appellant ongegrond verklaard. Het medisch onderzoek was zorgvuldig. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft gerapporteerd dat veel zaken worden toegeschreven aan het ongeval, maar dat uit gesprekvoering met appellant blijkt dat een en ander multifactorieel is. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft toegelicht dat geen sprake is van een *full-blown* depressief toestandbeeld en dat er geen ernstige beperkingen van de nekfunctie zijn. Appellant voldoet verder niet aan de criteria om geen benutbare mogelijkheden aan te nemen. Er zijn geen aanknopingspunten om deze naar behoren gemotiveerde beschouwingen van de verzekeringsarts bezwaar en beroep onjuist te achten.

Appellant heeft zijn standpunt dat hij meer beperkt is ook in hoger beroep niet onderbouwd met nieuwe medische stukken. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 31-03-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:1401

Zaaknummer: 15/5852 WIA

Rechters: I.M.J. Hilhorst-Hagen

Advocaten: S.B. Epozdemir en D. Vurdelja

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het stelselmatig plegen van ontuchtige handelingen gedurende een periode van jaren. Het slachtoffer vorderde in eerste aanleg € 14.000 voor immateriële schade en kreeg € 10.000 toegewezen. Het hof wijst € 8.000 toe, en overweegt dat beoordeling van de vordering voor het overige een onevenredige belasting oplevert. In dat verband overweegt het hof dat, gelet op de problematische jeugd van het slachtoffer, niet is uit te sluiten dat de psychische klachten een andere oorzaak hebben dan het seksueel misbruik. Desalniettemin ziet het hof wel aanleiding voor toewijzing van de vordering tot € 8.000.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 28-03-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:1118

Zaaknummer: 22-003637-16

Rechters: A.E. Mos-Verstraten, S. van Dissel en J.A.C. Bartels

RECHTSPRAAK

Verkeersongeval met ernstig letsel (o.a. dwarslaesie) fietser: (deels) eigen schuld, billijkheidscorrectie?

Verzoekster heeft door een ongeval ernstig letsel opgelopen, waaronder een dwarslaesie. De aanrijding vond plaats tussen verzoekster, die op de fiets was, en een bestuurder van een personenauto. De personenauto was verzekerd bij verweerster, Generali. Generali erkent aansprakelijkheid, maar partijen verschillen van mening over de omvang van de schadevergoedingsverplichting van Generali. Verzoekster heeft haar voorrangsverplichting geschonden en was ten tijde van het ongeval muziek aan het luisteren met ten minste één oordop. Zij heeft dus niet de voorzichtigheid in acht genomen die van haar als verkeersdeelnemer verwacht mocht worden. De rechtbank komt derhalve tot de conclusie dat de schade mede te wijten is aan de fouten en eigen gedragingen van verzoekster. De bestuurder had, mede gelet op de naderende kruising en het beperkte zicht aan de rechterzijde door de bosschages, zijn snelheid moeten aanpassen. De causaliteitsverdeling wordt 50-50%. Vanwege de jonge leeftijd van verzoekster en de omvang van haar schade dient een billijkheidscorrectie op 25% te worden toegepast.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 27-03-2017

Zaaknummer: C /10/515760 / HA RK 16-1049

RECHTSPRAAK

Letselschade als gevolg van trappen door een paard. Voormalig vennoten van het bedrijf zijn aansprakelijk voor de schade (artikel 6:181 BW). Causaal verband. Aankondiging deskundigenbericht. Akte uitlating.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 15-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:2414

Zaaknummer: C/05/284614/ HA ZA 15-335

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen

Advocaten: E.J. Overwater, J.C. Noordijk en P.M. Leerink

Wetsartikelen: 6:181 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Letselschade. Causaal verband tussen ongeval en klachten kan niet (enkel) worden vastgesteld, onafhankelijke medische expertises na voorlopig-deskundigenberichtprocedure lopen nog. Hierdoor ook onvoldoende duidelijkheid over (inkomens)schade die aan het ongeval kan worden toegerekend. Verzoek voorschot wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 14-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:7598

Zaaknummer: C/16/420717 / HA RK 16-167

Rechters: M.E. Heinemann

Advocaten: M.J. de Witte en H. van Katwijk

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mensenhandel. Het door verdachte ingestelde cassatieberoep is met toepassing van artikel 81 RO verworpen. Het cassatieberoep van de benadeelde partij klaagde dat het hof ten onrechte de tot aan de bestreden uitspraak gemaakte proceskosten op nihil heeft begroot.

A-G Machielse achtte de klacht gegrond, onder verwijzing naar het civielrechtelijke uitgangspunt dat de rechter een kostenveroordeling uitspreekt ook als daarom – zoals het hof in het bestreden arrest vaststelde – niet is verzocht en dat het hof aansluiting had kunnen zoeken bij het liquidatietarief. Volgens de A-G zou de Hoge Raad de zaak zelf kunnen afdoen, met toepassing van het liquidatietarief. De Hoge Raad acht de klacht evenwel ongegrond en stelt voorop dat de strafrechter ingevolge artikel 520a Sv dient te beslissen over de gemaakte en nog te maken proceskosten en dat deze beslissing ingevolge artikel 361 lid 6 Sv in het strafvonnis moet worden opgenomen. De Hoge Raad vervolgt dat de wettelijke motiveringseisen van rechterlijke uitspraken zich niet uitstrekken tot beslissingen omtrent het bedrag van de kosten, noch tot vaststellingen van wat tot die kosten moet worden gerekend. ‘De begroting van proceskosten is een feitelijke beslissing die geen motivering behoeft.’ Het beroep wordt verworpen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-06-2016

ECLI: ECLI:NL:PHR:2016:962

Zaaknummer: 15/00851

Rechters: W.A.M. van Schendel, H.A.G. Splinter-van Kan en A.L.J. van Strien

Advocaten: G. Spong, M.G. Cantarella en A.J. Machielse (A-G)

Wetsartikelen: 81 RO